

Hana

LUCIE BÍLÁ

Skoro rok pracovala Lucie Bílá s týmem prvotřídních spolupracovníků na svém novém albu. Věděla, že její fanoušci na něj čekají s velkým napětím a nechtěla nechat nic náhodě. Vzniklo album, které možná některé trochu překvapí, všechny bez rozdílu ale rozhodně potěší. Hana je počín vypláný do poslední notičky a posledního slovíčka. Skvělý dárek jak samotné Lucii ke kulatinám, tak všem jejím příznivcům k čemukoliv.

Na desce je i písnička s názvem Tenisky. Mnozí z nás si jistě vzpomenou na první hit Lucie Bílé, který se jmenoval Neposlušné tenisky. A tak se nejdřív ptám:

Z názvu desky, ale třeba i z písničky Tenisky se dá usoudit, že tak trochu bilancujete. Je to tak?

Spíš se vracím k nějaké svojí podstatě. Hanu jsem ze svého života, a to včetně toho soukromého, vytěsnila. Ale nebýt jí, tak by Lucie nikdy nebyla tak silná v kramflecích. Lucie je divoká rošťanda, zatímco Hana je kultivovanější a drží tu Lucii zkrátka.

Takže názvem desky chcete té Haně poděkovat.

Určitě. Není logičtější název pro moji novou desku a není lepší příležitost k jejímu vydání. Toto album je po všech stránkách vyrovnané, kultivované, má krásný názor dospělého člověka. A právě proto není lepší

název, než Hana. To je jméno, které mám ve svých dokladech, v pasu i v řidičáku. Je to jméno, které mám ráda a ke kterému mám teď možná lepší vztah, než jsem kdy měla.

Co tak najednou?

Není to najednou, ale měla jsem ve

SU6266-2

Supraphononline

svém životě období, kdy jsem až příliš uvěřila Lucii. Až moc jsem věřila tomu, že jsem Lucie Bílá. Chvála bohu, teď už vím, že Lucie je jenom role. Role, kterou mám ráda, ale jenom ji hraju.

A k té písničce Tenisky? Je to taky tak trochu nostalgie?

V téhle písničce zpívám: tati, tenisky mé ještě nejsou tolik pronosené. A to je poselství, že nekončím. To říkám nejen v textu téhle písně, ale vlastně celou deskou.

Album Hana má ve vaší diskografii jistě hodně důležitou roli...

Je to deska moderní a nová, a zatím mi ji chválí i novináři. Mimochodem – novináři ji slyšeli jako první, tajně, ještě před závěrečným masterem. A většina kritiků z ní byla překvapená.

Možná byli překvapení i z toho, jakými jste se obklopila spolupracovníky!

Celý tým je o generaci mladší než já. A všichni moji spolupracovníci vnesli do mého života a práce nové věci, modernost. Tyhle dveře jsem ještě nikdy neotevřela, ale v místnosti, do které jsem jimi vešla, je mi moc dobře.

Můžete být konkrétní?

Tak třeba texty napsali dva kluci, Petr Harazin a Štěpán Petrá, kteří, mi spadli přímo z nebe! A to doslova, protože jsou ze skupiny Nebe. Mám ráda muže, kterým ani nemusím říkat, co potřebuju, a oni mi to přesto dají. A přesně tohle tihle kluci udělali. I když jsme spolu samozřejmě o celkovém naladění desky hodně mluvili.

Producersky desku zaštil Martin Maxo Šrámek.

Další člověk, který mi spadl z nebe. Přesně věděl, co chce, kudy celou věc povede a svého úkolu se zhostil bravurně. Ono totiž udělat desku Lucie Bílé, od které všichni něco očekávají, není snadné.

Ale asi i vy sama z ní máte dobrý pocit.

Mám. Vzniklo něco, co se i mně dobře poslouchá. Album má krásný obal, skvělou muziku i texty, zvláštní frázování, nový zvuk. Já sama své nahrávky moc neposlouchám, ale tahle deska se poslouchá sama.

Foto © Martin Kubica

Foto © Martin Kubica

Hana je deska, která v zásadě vznikla na Slovensku.

Chtěla jsem ke svým padesátinám vydat desku, která ukáže, že tu pořád je prostor, pořád je co objevovat a pořád je co říct. Že stále existují cesty, kterými se dá jít. Chtěla jsem tedy něco nového. Proto jsem se nevracela ani k osvědčeným spolupracovníkům z Česka, ale spřízněné duše jsem našla na Slovensku. Konkrétně to byl Martin Šrámek. K němu jsem hledala někoho, kdo na album přinese taky něco trochu ženského. I autorsky. Proto Katka Knechtová. Ta tam vnesla úžasný ženský prvek, a to

i ten autorský. A další ženský prvek je Celeste Buckingham. Úžasná rapperka. Ta je, vedle Martina Šrámka, druhým zpívajícím hostem na mojí nové desce. Oba zpívají anglicky a dávají tomu takový, řekněme, nádech světovosti.

Zmínila jste výpravný obal a booklet desky. Tam je mimo jiné i fotka, na které jste hodně maličká...

Na té fotce mi jsou tři roky a mám na sobě šatičky, které mi upletla maminka. A u toho věta: Těším se na vše, co přijde. A to se nezměnilo. Pořád se těším na všechno, co přijde.

A musím přiznat, že z alba Hana mám až dětskou radost.

Vypadáte ohromně spokojeně. Nějací vlci ve vaší hlavě, o kterých zpíváte v úvodní písničce nového alba, tedy asi ve skutečnosti nejsou...

Víte, zase nejsem tak moc rozchechtaná. K životu patří i to, že jeden den je tak a druhý úplně jinak. Někdy musí zapršet, aby byla země plná vody, a někdy se musí zabřečet, aby se duše vyčistila. Jsem spokojená. A to i proto, že jsem se smířila s těmi vlky v mé hlavě.

SharkaSs E.P. 2016

Možná si ji pamatujete ze soutěže Česko Slovensko má talent, kde to v roce 2012 dotáhla do semifinále a svým freestylem naprosto dostala porotce Jaro Slávika i Lucii Bílou. Na rozdíl od jiných ale SharkaSs poté nezapadla. Celou dobu tvrdě pracovala na svém snu, nabírala další a další fanoušky, natočila několik úspěšných klipů a teď konečně přichází s první oficiální nahrávkou čítající celkem čtyři skladby. Pod názvem E. P. 2016 vychází výhradně digitálně u Supraphonu a uvádí ji vizuálně i obsahově silný videoklip Plusy a mínusy.

„To, co jsem chtěla říct, nestačilo vyjádřit jen slovy. V celém videu jsou vidět všechny živly naší planety, které dokreslují význam toho, co jsem měla na srdci: oheň – pro mě vyjádření emocí, voda – chlad a to, že život plyne dál, vzduch – koloběh situací, které nás někdy dokážou pořádně vyvést z míry, země – rodina, zázemí,“ vysvětluje talentovaná rapperka a zpěvačka, proč padla volba právě na Plusy a mínusy.

Klip, který se točil během jednoho

mrazivého únorového dne na severu Čech, vznikl podle scénáře Jakuba 'Mahdies' Mahdala, jenž se postaral rovněž o režii a kameru. Autorkou textu je SharkaSs, která je společně se skladatelkou a producentkou Blankou Maderovou podepsána i pod hudební složkou písně.

Toto tvůrčí duo má „na triku“ i zbývající tři skladby obsažené na E.P. 2016. Konkrétně jde o již dříve díky rádiím a úspěšnému videoklipu prověřený hit Fly to the Blue

Sky. Dále o jednu z nejstarších skladeb SharkaSs, která se nyní dočkala kompletně nového zvukového kabátu a na E. P. 2016 se objevuje pod názvem Přání (dříve Jedno přání). Čtveřici písní pak doplňuje silně emotivní balada Dokud to půjde, v níž SharkaSs popisuje „svoji minulost, problémy spjaté s ní a následné očistění a honbu za sny.“

E.P. 2016 je zároveň také předzvěstí věcí příštích, což stvrzuje i podpis

smlouvy SharkaSs se Supraphonem, k čemuž talentovaná rapperka a zpěvačka dodává: „Supraphon jsem si vybrala proto, že to je značka, která setrvává a je kvalitní. Za vše hovoří to, že právě v tomto vydavatelství se rodila díla Karla Gotta, Lucie Bílé a dalších velikánů nejen české hudby. S lidmi z této firmy, se kterými spolupracuji, si rozumím, a máme stejnou vidinu toho, jak můžu svoji hudbu posunout a kam.“

VT 0061-2

Supraphonline

ABRAXAS SLAVÍ 40 LET NEKONEČNÝM BOOGIE

Abraxas – to je na domácí hudební scéně synonymum pro emancipovanou stylovou proměnlivost s neklesající kvalitou. Stejně tak to může být ale také synonymum pro hudební dlouhověkost. Vždyť letos pro mnohé kultovní kapela slaví už čtyřicáté narozeniny! A slaví je vskutku stylově – výběrovým dvou albem s všerikajícím názvem Nekonečný boogie, které pokřtí 2. června v pražském Rock Café.

Best of, které je v tomto rozsahu a provedení vlastně vůbec první v diskografii Abraxasu, čítá příznačně 40 skladeb. Začíná instrumentálkami z konce sedmdesátých let a je uzavřeno ukázkami z aktuálního alba vítaně stále vitálního Abraxasu.

„Zvolil jsem takové písně, o kterých si myslím, že jsou oblíbené. I na základě koncertů, které pravidelně provozujeme. Ač některé z vybraných písní existují i v novějších a zvukově kvalitnějších verzích, nakonec jsem z důvodu větší autentičnosti vybral verze původní, protože je v tom cítit otisk doby, kdy jednotlivé songy vznikly,“ vysvětluje frontman Abraxas Slávek Janda dle čeho vybíral skladby na best of.

Spojením archivních sil Supraphonu, Pantonu, Českého rozhlasu

i Slávka Jandy tak vznikla stylově pestrá jízda, vždy ovšem s jasným poznávacím znamením zvuku a hudební filozofie Abraxasu. Písníčky z alb Box, Manéž, Šťastnej blázen, Retrospektiva, Sado-Maso, Rituál, Už je to jedno..., Hlava v oblacích a Klid! jsou doplněny singlovými tracky tak, že chronologicky nechybí žádná z podob kapele. S dobově zajímavými příchutěmi, od art rocku přes novou vlnu, funky, disco, latinu či hardcore, až k současnému originálnímu amalgámu toho všeho.

Kytarista, zpěvák, skladatel, zakladatel a šéf Abraxasu v rozsáhlém bookletu navíc opatřil všechny vybrané skladby svými komentáři a doplnil několika desítkami fotogra-

fií, dokumentujících historii studiovou, pódiovou i soukromou. Najdeme na nich samozřejmě druhou důležitou postavu historie i současnosti Abraxasu zpěváka, textaře a skladatele Miroslava Imricha, ale i celou řadu dalších muzikantů, kteří se za ta léta v Abraxasu objevili. Nechybí ani současná sestava, kterou kromě Jandy tvoří bubeník Eduard Štěpánek a basák Ivan Doležálek.

Právě v tomto složení se Abraxas představí i ve čtvrtek 2. června v pražském klubu Rock Café, kde se Best of Nekonečný boogie dočká slavnostního křtu. Dle slov Slávka Jandy určitě zazní minimálně jedna skladba z každého období dnes již legendární kapely, takže si na své přijdou jak pamětníci, tak noví fanoušci.

SU6323-2

PETR KOTVALD EXXXclusive

Petr Kotvald vydává výjimečné troj-diskové album „EXXXclusive“.

Komplet jeho největších hitů a novinek vychází při příležitosti výročí třiceti let na sólové dráze, které si v roce 2016 připomíná. Toto jubileum je hlavním důvodem pro dosud nejucelenější kolekci zpěvákových nahrávek, vybraných interpretem samotným a jeho fanoušky. Tři „X“ v názvu alba tak označují nejen tři disky, ale i tři dimenze tohoto multižánrového umělce a především tři dekády jeho sólové kariéry, dovršené právě v letošním roce. Výroční exkluzivní titul vychází v rámci prestižní edice „zlatých kolekcí“ SUPRAPHONU, a to v luxusním provedení a balení. Album však není jen ohlédnutím. Jedenáct zbrusu nových nahrávek představuje aktuální hudební podobu Petra Kotvalda v roce 2016 a naznačuje, jaké bude čtvrté desetiletí jeho umělecké tvorby. Bez nadsázky lze konstatovat, že „EXXXclusive“ jsou vlastně 2 projekty v jednom – best of i novinkové album.

Těžko bychom v České republice našli sál, kde nekoncertoval. Na pódii bezmála čtyř tisícovek svých koncertů strávil v součtu 205 dní čistého času. Na svém kontě má desítky alb, videoklipů, stejně jako Zlatých a Platinových desek a téměř dva miliony domácností vlastní hudební nosič s jeho jménem. Zpě-

vák s vlastním nezaměnitelným stylem, Petr Kotvald, letos završuje neuvěřitelné tři desítky let v roli sólisty, je tedy čas na oslavu! Milujem se čím dál víc, Je v tahu, Gejzír nebo Mumuland, to jsou jen některé z mnoha jeho šlágrů, jež stabilně brázdí vlny tuzemského éteru a zanotovat je dokáže snad úplně každý. „Mám štěstí občas potkat hit“, říká skromně Petr Kotvald, který ale při sestavování nového albového počínu zvolil způsob v našich končinách nezvyklý – padesát hitů doplnil o jedenáct novinkových skladeb. Nahrávky, tematicky rozdělené do dramaturgických bloků, tak nabízejí zcela nový úhel pohledu na Kotvaldovu tvorbu a na ploše tří CD tvoří až nečekaně kompaktní celek. Klasické „tutovky“ s charakteristickou pečeti stabilního

Kotvaldova týmu Parma / Cmíral doplňují neprvoplánové skvosty řadových alb, výsledky spolupráce s jinými autory či tři „dezerty“ vonící Vánoci. Tři disky, tři dekády sám interpret sestavil opravdu s láskou: „Ve svých rukou právě držíte jedenašedesát z mých nejmilovanějších písní. A abych byl kompletně kompletní, měly by vám z repobeden vašich přehrávačů znít nejen tóny a slova, ale (možná především) taky příběhy a sdělení, které jsme s mými skladateli a textaři zašifrovali mezi takty a řádky jako potravu pro vaše uši, srdce a duše. Aspoň tak bych si to moc přál.“

V roce 1986 se rozhodl pro vlastní cestu sólisty a opustil veleúspěšné duo Kotvald & Hložek. Nová image, nová skupina TRIK, moderní taneční písničky, výrazná choreografie a nekonvenční kostýmy – to všechno nabídl posluchačům Petr Kotvald v červnu šestaosmdesátého roku. Vsadil na autorský tým Jindřich Parma – Pavel Cmíral, s nímž spolupracuje dodnes. Hned první léta jeho nové hudební cesty mu přinesla řadu hitů – Je v tahu, Gejzír, Milujem se čím dál

SU6314-2

Supraphononline

víc... Během prvního desetiletí byl dvakrát „bronzovým Slavíkem“ a několásobným Diskoslavíkem.

Druhou desítku sólových let zahájil sérií písní „z druhého břehu“ vyprávějících příběhy, sdělujících pocity a vyvolávajících emoce, pro které nebylo v běžné taneční písni místo. Diváci přijali tyto baladýrské počiny velmi příznivě a ocenili zpěvákovu zralou interpretaci. Vznikl zajímavý, téměř stoprocentně akustický projekt Pan Zpěvák. Z titulů alba – Chaplinův evergreen Smile, Gershwinova píseň Summertime, Brelův šanson Jen láska tvá... Pak následovalo hity nabitě období spojené zejména s písničkou „Mumuland“, nejhranějším singlem českých rádií té doby vůbec.

Ve skvělé formě vstupuje Petr Kotvald do třetí dekády. Vypadá o generaci mladší a stejně „in“ je v módních i hudebních trendech. Produkuje současnou taneční hudbu a zároveň je každoročně schopen absolvovat tradičně pojaté vánoční turné. Vydává alba Principál a Právě tady ...právě teď a v padesáti stále čerí hlavu české hudební scény. Petr Kotvald nestojí na místě, sleduje nové styly v muzice i v image. A dívá se dopředu. Je proto logické, že ohlédnutí za hity minulých let spojuje s novými nahrávkami, které napovídají, jaká bude čtvrtá dekáda.

JANANAS PÁLÍ MALORÁŽKOU

Nový klip a singl předznamenávají podzimní albou novinku

Foto © David Konečný

Prý nikdy nikam nepřijeli včas a všechno jim dlouho trvá. Možná i proto se na novou řadovku skupiny Jananas čeká už skoro šest let. Teď to ale podle všeho vypadá, že se konečně začíná blýskat na lepší časy. Naznačuje to nový singl a klip Malorážka (podívejte se níže), který předznamenává albu novinku, jež vyjde v září u Supraphonu.

„Tahle píseň k nám nejvíc promlouvá, máme k ní silný vztah. I když vznikla tak před třemi lety, je stále víc aktuální. Žijeme v atmosféře strachu. Ze všech stran se na nás valí informace o tom, kdo nebo co všechno nás může ohrozit nebo zabít. Člověk se úplně bojí být. Hodně lidí v takové atmosféře hledá jednoduchá řešení. Chtějí, aby jim někdo říkal, co mají dělat. Ideální podhoubí pro extrém a zlo všeho druhu. Tahle píseň je smutek člověka, který tohle všechno ví a nejrady by si od toho aspoň na malou chvíli odpočinul. Člověka, který si někdy přeje ‚bejt blbej‘, aby ho tenhle svět nebolel,“ vysvětluje kapela, proč coby první ochutnávku z chystaného alba vybrala právě Malorážku.

Jednoduchý, ale o to silnější klip pro Jananas natočil režisér Jan Látal ze studia Družina, který si „rád zahrává s ohněm“. Během natáčení v ruinách stavení v pražském Prokopském údolí měl sice hořet především papír, nicméně nakonec došlo i na režisérovu nohavici a obočí i řasy jeho asistenta.

Foto © David Konečný

„Nemilosrdně jsme vzali, co nám z tisku přišlo v ten den pod ruku. Nebylo potřeba moc vybírat, novináři nám to značně zjednodušili. Vzali jsme i knihy plné dogmat a tezí, jejichž platnost často shoří snadněji než křídový papír, na kterém jsou vytištěny. A spálili jsme to všechno. Oheň byl spravedlivý. Shořely náboženské příručky i budovatelské

písně, konec světa i lety do vesmíru, Halík i Ortel, Zeman i Hitler, a i ten Goebbels, který sám knihy páli. I když ten tedy hořel dost neochotně,“ komentují Jananas svůj výběr materiálu na podpal.

Čtyřlenná kapela, kterou tvoří zpěvačka Jana Infeldová, kytarista Jan Vávra, baskytarista Jaromír Fulnek a bubeník Jan „Chili“ Chalupa, je mezi

svými fanoušky dobře známá chytřím humorem a jemnou podvratností. Dokazuje to ostatně i odpověď na otázku, proč si k vydání nového alba vybrali právě Supraphon: „Podle nás Supraphonu chybí interpret, který by spojoval ty nejlepší kvality Lucie Bílé, Lenky Dusilové, Pavla Šporcla i Felixe Holzmannu dohromady. Jsme jejich katalog v kostce.“

JAMES HARRIES KDYŽ NEBE SI KLEKÁ

Britský písničkář James Harries žije již pětadvacet let v Česku. Na jeho aktuální album *Until the Sky Bends Down*, které vydal u labelu Tranzistor, kritika chválou nešetří. V rozhovoru James prozradil, jakou radost mu přináší ráiový ohlas písničky *Salvation*. Jamese jsme zastihli těsně před startem jeho anglického turné.

Jaký to byl pocit, když jste se svou písni přeskočil stálce rádia Evropa 2, jakými jsou SIA nebo Years & Years? Obrovským úspěchem muselo být už to, že se Váš singl *Salvation* dostal do pravidelné rotace této rozhlasové stanice.

Vždy je velmi příjemné zjistit, že vaši píseň hrají v rádiu. Hezké je i vědomí, že si někdo myslí, že si vaše hudba zaslouží větší publikum, ať už je to v malém alternativním rádiu, veřejnoprávním nebo komerčním rozhlasu. Byl jsem překvapen a polichocen, že se singl *Salvation* dostal do vysílání Radiožurnálu, ale fakt jsem se divil, že si ho všimla i Evropa 2. Je to zvláštní a zároveň nádherný pocit, že píseň může rezonovat s lidmi napříč společností. Ale také vím, jak velké štěstí mám. Kolem mě jsou šikovní lidi, kteří desku natočili a nahráli, a David Landštof z vydavatelství Tranzistor se o to všechno stará.

Videoklip k písni *Salvation* má nyní na YouTube přes sto tisíc zhlédnutí. Připravujete klip i k dalšímu singlu z aktuálního alba?

Ano, vím! Je to skvělé. Právě připravujeme klip k písni *Your Love*.

Úspěchy neslavíte rozhodně jen na české půdě. Máte přehled, kde všude žijí Vaši fanoušci? Překvapil Vás zájem nějaké země? Nedávno o Vaši poslední desce psal Nizozemský hudební časopis...

Hrál jsem i nadále hraju v mnoha zemích, takže vím, že mám malou

fanouškovskou základnu ve spoustě zemí od Anglie a USA přes celou Evropu a dále třeba ve Vietnamu. Před pár lety jsem dělal živý internetový koncert, ve zvláštní hodinu v neděli, a byl jsem překvapen tím, kolik lidí ho sledovalo v Japonsku a Austrálii.

Co se týká nizozemského časopisu, jde o velký, populární a velmi respektovaný magazín. Kamarád z Holandska mi řekl, že je to super recenze, a že moje album dokonce dali jako tip měsíce, což je úžasný! Mám z toho obrovskou radost.

Právě jedete tour po Anglii. Než přijde čas na podzimní šňůru po

Čechách, kam s kytarou ještě vyrazíte?

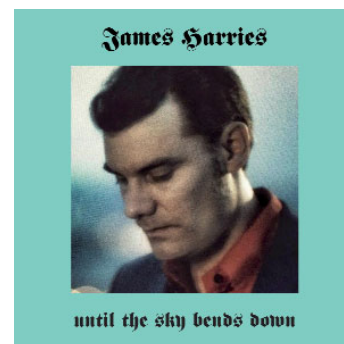
Ano, do června budu v Anglii. Pak mám domluvené koncerty v Polsku, Německu, Rakousku, Holandsku. A doufám, že ještě nějaké přibudou.

Kromě koncertování chystáte online pořad. O čem bude? Na kdy připravujete první díl?

Jde o docela jednoduchou myšlenku, která se zrodila, když jsme seděli s přáteli v kavárně a mluvili o tom, jaký je nedostatek živé muziky na českých televizních stanicích a vůbec obecně v českých médiích. Přemýšleli jsme, jak bychom to

mohli změnit. Rozhodli jsme se, že ať už uděláme cokoli, musí to mít úžasný zvuk a skvělý vizuál. Pořad se bude jmenovat *TranziStory*. Každý týden pozveme na nějaké zajímavé místo (třeba do kavárny, která samozřejmě bude otevřená pro veřejnost) kapelu nebo sólového interpreta. Muzikanti zahrají jednu svou píseň a jeden cover – něco, co je inspirovalo, co teď frčí nebo něco, co prostě milují – ve výběru jim necháme volnou ruku. Bude se točit živě na nádherný starý kotoučák z roku 1973 – analog v digitálním světě na digitální platformu! Už jsme natočili pilotní díl a myslím, že vypadá ohromně a zní úžasně, jak jsme si to představovali. Je skoro hotový a připravený spatřit světlo světa.

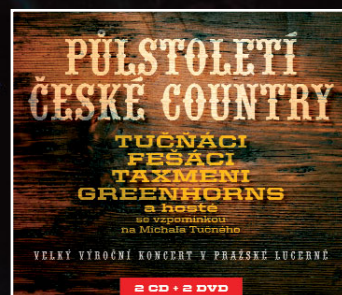
Jitka Fialková

TRZ003

Supraphonline

SU6319-2

Supraphononline

PŮLSTOLETÍ ČESKÉ COUNTRY

Česká country muzika slaví půlstoletí výpravným 2CD + 2DVD

Tučňáci

Velký sál pražské Lucerny, 12. listopadu 2015, 19:00 – tři údaje, které pro fanoušky české country symbolizují nezapomenutelný večer. Večer, kdy se na jednom pódiu sešli Tučňáci, Fešáci, Taxmeni a Greenhorns, aby společně se svými hosty upozornili na hned několik významných výročí, 50ti lety české country hudby počínaje a 20ti lety od úmrtí Michala Tučného konče. Nyní Supraphon na 2CD a 2DVD pod názvem Půlstoletí české country vydává záznam tohoto unikátního vystoupení.

Poctivě zaplněná dvě CD a dvě DVD, která vznikla v produkci in-

ciátorů koncertu Antonína Kny a Karla Mrkvičky, čítají na 2 CD celkem 40 skladeb (DVD obsahuje navíc píseň Lojza a Líza v podání Fešáků a instrumentálku Foggy Mountain Breakdown). Svojně se o ně podělily všechny zúčastněné kapely, zavzpomínaly při tom na svá výročí (Greenhorns 50, Taxmeni 45, Fešáci 40 a Tučňáci 35 let úspěšné existence) a rovněž zahrály songy legendárního Michala Tučného. Při té příležitosti se na pódiu objevili také zajímaví hosté, třeba Michaela Tučná, Rosta Fišer nebo Petr Kocman.

Mimořádnost této novinky podtrhuje fakt, že kromě „obligátního živáku“ čítá několik zajímavých bonusů. Na druhém DVD najdeme dokumenty zasazující fenomén country i tohoto koncertu jako takového do uceleného obrazu. Obrazu, v němž se s oslavami snoubí historie české country formou vzpomínkových rozhovorů s řadou pamětníků i účastníků večera nebo pohledem do zákulisí příprav této jedinečné akce.

Pověstnými třešinkami na dortu jsou pak již zmíněná instrumentální skladba Foggy Mountain Breakdown v podání více než desítky předních

tuzemských banjistů a závěrečná píseň Rovnou, tady rovnou, kterou si společně zahráli všichni zúčastnění.

Když k tomu všemu vezmeme v potaz více než reprezentativní sestavu kapel a jejich hostů společně s osobnostmi konferenciérů večera Pavla Zedníčka a Pavla Bezoušky, je nasnadě, že vzniklo něco, co se velmi pravděpodobně v takovém složení už nebude nikdy opakovat. Ostatně půlstoletí se neslaví každý den a toto 2CD + 2DVD dokazuje, že to byla oslava jako řemen. Díky jejímu do detailů vypiplanému záznamu můžeme být takřka kdykoli při tom...

Michaela Tučná

Parta banjistů

Rosta Fišer

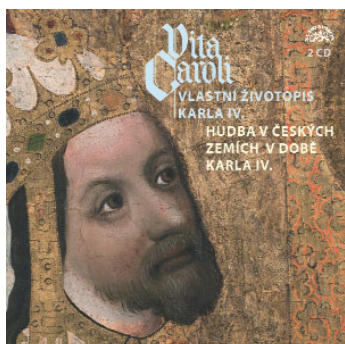
Foto © Dušan Tománek

VITA CAROLI

Karel IV.
700

Supraphonline

K sedmistému výročí narození krále Karla IV. vychází v jedinečném kompletu nahrávka zachycující mluvené slovo i ukázky původní středověké hudby tak, jak zněla v českých zemích v době vlády našeho nejvýznamnějšího panovníka. Titul vyšel 22. dubna na 2CD i v digitálních servisech jako jsou například Audiotéka či Supraphonline.

SU6424-2

Vlastní životopis, sepsaný Karlem IV. pod názvem Vita Caroli, je jako literární autoportrét v evropské středověké literatuře ojedinělým dílem. Výjimečnost autorovy osobnosti spočívala už v tom, že na rozdíl od svých současníků na evropských trůnech, kteří nedovedli číst ani psát, byl Karel Lucemburský člověkem nesmírně vzdělaným, vystudoval pařížskou Sorbonnu a plyně hovořil

i psal v pěti evropských jazycích. Svě vladářství pojímal král Karel IV. v duchu teorií sv. Augustina jako službu a v souladu s tím se snažil vykonávat i své „řemeslo královské“. Bohaté životní osudy a zkušenosti z mládí se rozhodl zachytit proto, aby postavil před oči svých nástupců „zrcadlo knížecí“, tedy jakési výchovné resumé bouřlivých dobrodružství, prokládaných teologicko-mravními úvahami. Píše také nesmírně zajímavě o svých vědeckých schopnostech.

Jan Kačer čte Vita Caroli v dokonalém souznění s Karlovým vynikajícím dílem literárním, historiografickým i vladářským. Na tuto slavnostní četbu navazuje rekonstrukce hudebních kompozic mnohotvárné podoby hudby doby Karlovy, pro niž je charakteristické dynamické pronikání nových výrazových struktur. Styl hudby komponované v pařížské katedrále Notre Dame či podoba tzv. ars nova a hudby italského Trecenta zdomácněly v Čechách v kratších písňových for-

mách, oblíbených v klášterech, mezi studenty a kleriky pro svůj energický modální rytmus a muzikantské pohrávání s jednotlivými hlasy. Pronikl i do taneční a populární hudby, studentských koled a světských

milostných písní. Soubory Symposium musicum a Pražští madrigalisté představují tuto mnohotvárnou podobu středověké hudby a písní s dobovými nástroji v zasvěcené interpretaci.

Foto © Martin Kubica

Foto © Jiří Antalovský

DAGMAR PATRASOVÁ

VSADILA NA SPOLUPRÁCI S PRVOTŘÍDNÍMI AUTORY

Dádě je šedesát. Až se tomu nechce věřit. Navíc je stále stejná: bezprostřední, se srdcem na dlani. Děti ji milují. Už nejméně ve druhé generaci. A spolu s rodiči si už třicet let zpívají Pasu, pasu písničky, Chytla jsem na pasece žízalu, Rudlu Šmudlu nebo Psí píseň.

Všechny její nejznámější písně vydává teď Supraphon v reprezentativním trojdiskovém kompletu Best od Dáda. Je jich tu bezmála sedmdesát. Včetně těch, které odstartovaly Dádinu hvězdnou „dětskou“ dráhu.

A tak na začátku našeho povídání trochu vzpomínáme.

Kde jste se vlastně vzala u dětí?

Na konzervatoři jsem studovala hudebně dramatický obor a ve třetáku jsem šla na konkurz do Divadla Semafor. Uspěla jsem a v osmnácti, což bylo i tehdy docela výjimečné, jsem získala angažmá. Semafor pro mě byla druhá škola. A řekla bych, že ta nejlepší. Naučila jsem se vnímat publikum, a v případě Semaforu to bylo hodně zblízka. Hrála jsem po boku takových hvězd, jako jsou Jiří

Suchý a Jitka Molavcová. Zažila jsem velké režiséry – Evalda Schorma, Jiřího Menzela, Jiřího Císlera. V Kytici jsem prošla všemi baladami. A navíc nás mladé vzdělával Jiří Suchý – radil nám, co číst, na co se koukat, co poslouchat. Prostě skvělá škola. Vlastně škola hrou.

Chodily tenkrát do Semaforu i děti?

Na odpolední představení určitě. Navíc některá představení byla speciálně určená dětem – třeba Člověk z pudy pro děti. Z této inscenace

jsem si na svoji první desku převzala píseň Včera neděle byla, ale s textem právě pro děti. Což je unikát.

Dá se práce pro děti a s dětmi, ať už konferenciérská nebo televizní, naučit nebo to musíte mít v sobě?

Musíte to mít v sobě. Myslím si, že práce s dětmi je to nejhezčí, co může být. Baví mě na tom, jak jsou děti nevyzpytatelné. Mají svůj názor, který dají jasně najevo. Když s nimi neumíte jednat a komunikovat, tak vás neberou. Někteří mí kolegové se třeba naučí perfektně text a odehrají

představení, pak jsou ale vykořisťováni dětskými dotazy a nečekanými reakcemi. Já se naopak v podobných situacích cítím jako ryba ve vodě.

Ono se říká, že dětské publikum je to nejupřímnější. Děti, jak říkáte, vám dají jasně najevo, co si myslí a co cítí...

Dají. Třeba vás přijdou obejmout. Nebo za vámi jdou a mluví o svých bolístkách. Tohle všechno se mi děje při představeních přímo na jevišti. Takže musím zvládnout písničky, udržet si pozornost a ještě se dětem

► věnovat individuálně. Tak, aby měly pocit, že jsem tam pro všechny a přitom pro každého zvlášť.

Od začátku své kariéry jste vsadila na spolupráci s prvotřídními písňovými autory.

V tom je právě ta semaforová škola. Autory jsem si vždycky pečlivě vybírala, vybírám si dodnes a tahle pečlivost se vyplácí. Celých těch třicet let, co pro děti zpívám, to dokazuje.

Jaká je s takovými autory spolupráce?

S každým jiná, ale se všemi jsme naladěni na jedné vlně. S někým texty probírám víc, s některými méně, důležité je, abych ten text cítila. Chci, aby písnička děti nejen pobavila, ale aby jim i něco řekla.

Zmínili jsme Jiřího Suchého; důležitým mužem vaší kariéry je i jeho bratr Ondřej.

Ondřej je můj dvorní textař, vlastně

on zapřičinil, že jsem začala zpívat a nahrávat pro děti. Oni kdysi společně s Michaelem Kocábem vyprodukovali můj první singl – Xénie a Arabela a Co se děje v groteskách. Oba tihle pánové byli přesvědčeni, že bych měla zpívat pro děti, věřili mi. A Ondřej mi potom psal hity typu Ztratila jsem na pasece žízalu. V jedné písničce mi dokonce dělal Michael Kocáb spolu s Yo Yo Bandem sbory. Takže jsem v začátcích měla skvělé zázemí. Navíc tady byla v téhle oblasti hudebního trhu obrovská díra. Tvorbě pro děti se systematicky nikdo nevěnoval.

Dokážete se s autory o texty nebo muziku i pohádat?

Ne, my se nehádáme. Většinou se dohadujeme o drobných detailech a obecně si vycházíme vstříc. Všem nám jde o jednu věc.

Máte spočítané všechny písničky, které jste natočila, a televizní pořady, ve kterých jste vystoupila?

Nemám, ještě nebilancuju. I když mi ten život nějak uletěl a najednou je tu šedesátka. Jak se neustále pohybuju mezi dětmi, ani si to neuvědomuji. A najednou bum a je to tady! Ale k té statistice – někde je to všechno zaznamenané. Zpracovávali to jednak Ondra Suchý, jednak bulvár.

Bylo těžké vybírat písničky na vaše nové trojcédéčko?

Bylo to těžké. Já mám ráda všechny svoje písničky, a při výběru mi občas trochu krvácelo srdíčko. Nedá se ale nic dělat, všechny se na trojcédéčko nevejdou. To by muselo být aspoň dvacetičédéčko. Za svoji kariéru jsem toho natočila opravdu dost. Vybírala jsem tedy ty nejsrdečnější záležitosti.

A vybírala jste sama nebo vám s tím někdo pomáhal?

Pomáhal, a geniálně. Byla to skvělá a mimořádná Naďa Dvorská, dramaturgyně, se kterou jsem točila i spou-

SU6333-2

Supraphonline

stu mluveného slova. Naďa je ojedinělý člověk, fenomén, je skvělá a nenahraditelná.

Diváci vás znají i ze spousty filmů, některé z nich vstoupily do dějin. Do dějin vstoupila třeba i vaše sprchová scéna ze snímku Vrchní, prchni. Bavilo vás hrát tyhle vyzývavé typy žen a vystupovat v lechtivých scénách?

Jasně že bavilo. Ještě za studií na konzervatoři jsem točila spoustu filmů, třeba Šestapesát neomluvených hodin, kde byl mým partnerem Vladimír Dlouhý. Nebo Třicet panen a Pythagoras, kde jsme byli dvojice s Janem Krausem, to mi bylo snad šestnáct. Opravdu skvostný film, taky byl zavřený v trezoru. Užila jsem si spoustu filmů, ale poprvé mě masivně diváci zaznamenali ve Smrti stopařek. Pak v Arabele. No a potom přišel film Vrchní, prchni, fenomenální snímek. Dodnes si tu zmíněnou scénu chlapi pouštějí, kde se jen dá. Následoval Trhák. Ten jsme si všichni moc užili. A k tomu samozřejmě televizní pohádky a pořady.

A taky jste s dětmi cvičila.

Uvědomila jsem si, že dětem chybí pohyb, tak jsem navrhla televizní cvičení. Jednou za měsíc jsme s dětmi předvedli sestavu secvičenou na jednu písničku a děti cvičily u obrazovek. Do studia jsem si vybírala děčka svých kolegů, takže tam se mnou cvičily například malá Terežka Černochová nebo Monika Vejvodová. A další. Tímhle vlastně v televizi začalo cvičení pro děti.

Dneska vám jistě dělají radost i vaše děti, které jdou ve vašich šlápějích.

Bodejť by nešly! Vždyť se mnou od malička jezdily na vystoupení, po různých štacích, zpívaly se mnou písničky. Anička dokonce na jedné mojí desce zpívá, vlastně pláče, coby třítydenní miminko! Přitom ale svoje děti učím úctě a skromnosti, tedy všemu tomu, co mně předávali moji rodiče. Pořád věřím, že dobrým slovem a vlídností se vychovává líp, než vyvoláváním strachu. Pravda, třeba moje děti to občas měly v životě těžké, v bezohledném prostředí byly možná mojí výchovou trochu handicapované, ale nakonec si vždycky poradily. Jsem ráda za to, jaké jsou.

NOVÁ DOBRODRUŽSTVÍ LEGENDÁRNÍHO ČTYŘLÍSTKU

Supraphononline

Supraphon vydává nová dobrodružství Čtyřlístku ve zvukové podobě! Herci Ivan Trojan, Miroslav Táborský, Ondřej Brzobohatý, Tereza Bebarová a Bohdan Tůma v hlavních rolích nových příběhů na motivy populárního komiksu. Ve čtyřech pohádkových příhodách prožijí Fifinka, Bobík, Myšpulín a Pinda řadu napínavých situací a užijí si také spoustu legrace nejen doma v Třeskoprskách, ale i na horách, v lese a u moře. Všude tam potkají nové kamarády, setkají se s několika kouzly a budou řešit jednu velkou záhadu. Úspěšná edice CD Čtyřlístku se po několika letech rozrostla o další pokračování. Hlasy oblíbeným postavičkám propůjčili herci známí z filmového zpracování a nahrávka jistě potěší nejen děti, ale i jejich rodiče a prarodiče. Všechny čtyři epizody z nového titulu Čtyřlístek – Nová dobrodružství jsou veselé, mají spád, obsahují mnoho zvukových efektů a doprovází je melodická hudba. Nudit se určitě nebudou malí ani velcí posluchači!

SU6420-2

► Autor slavného komiksu, ilustrátor Jaroslav Němeček, je se zvukovou podobou kreslených příběhů spokojený. „Jsem rád, že Čtyřlístek je opět na CD. Považuji za správný výběr hereckých hlasů navazujících na filmové zpracování příběhu Čtyřlístek ve službách krále už proto, že připravujeme pokračování animovaného filmu ve stejném obsazení. A věřím, že hlasy Bebarové, Trojana, Brzobohatého a Tůmy se stanou nedílnou součástí čtyřlístkovské historie,“ uvedl Jaroslav Němeček.

Představitel Myšpulína, herec Ivan Trojan, vzpomíná na Čtyřlístek s těmito slovy: „Z dětství si vzpomínám na dva obrázkové časopisy – Rychlé šípy a Čtyřlístek. Nejraději jsem měl první čtyřlístkovské příběhy, ve kterých vystupoval Zadrhel.“ Pro Ondřeje Brzobohatého, který půjčil hlas Pindovi, je Čtyřlístek

milou vzpomínkou na dětství. „Na chalupě v Jizerských horách jsme měli truhlu, která obsahovala krom jiného desítky, možná stovky výtisků Čtyřlístku. Byl to jeden z mála dostupných komiksů v té době. Amici měli Fantastic four a my zas Čtyřlístek,“ řekl Ondřej Brzobohatý. „Čtyřlístek je pro mě zásadní kamarád z dětství, zábavné a napínavé čtení, dobrá parta přátel a krásné obrázky. Bez Čtyřlístku by mi v životě prostě něco chybělo,“ míní herečka Tereza Bebarová. „Fifi je můj nedostižný vzor a ve čtyřlístkové partě je naprosto nepostradatelná. Co by si bez ní chudáci kluci počali? Ten servis, který jim zajišťuje: Ráno připraví snídani, uklidí dům, vypere, vyžehlí, upeče bábovku, mezitím, co uvaří oběd, pomůže kamarádům vyřešit zapeklíty případ, popouká a ošetří bolístka, udělá večeri a ještě

je ke všemu celý den na všechny milá! Je to výjimečná fenka,“ dodává s úsměvem.

K novým příběhům nazvaným: Ještě že se máme, Kouzelné jablko, Počasí na přání a Lod' v závěji napsali scénáře podle původních obrázkových příběhů Robert Tamchyna a Ivan Rössler, který se ujal i režie. „Kdo by nechtěl psát scénář pro postavy kresleného seriálu, na kterém sám vyrostl? Rád jsem se do Třeskopsk vrátil a zjistil jsem, že se tu s léty nic nezměnilo. Fífinka peče skvělou bábovku, Bobík posílaje, Myšpulín bádá a Pinda se pořád něčeho bojí. A tak jsem se, s dovolením, přidal a začal jsem si hrát. Tedy – vlastně – psát,“ doplňuje Robert Tamchyna.

V minulosti vznikly dvě zvukové nahrávky Čtyřlístku a také zvuková verze filmového zpracování. Není

bez zajímavosti, že před Ivanem Trojanem namluvili postavu Myšpulína Miroslav Vladyka a Tomáš Hanák. A roli Bobíka si vedle Bohdana Tůmy vyzkoušeli Marek Eben a Milan Šteindler. „Kdybych si měl ve Čtyřlístku vybrat, nejbližší jsem měl asi ke sportovci Pindovi,“ říká Ivan Trojan a pokračuje: „Myšpulín byl vždycky velký vědec a mně ve škole předměty jako matematika a fyzika moc nebavily.“

Duchovní otec Čtyřlístku Jaroslav Němeček k projektu dodává: „V tomto roce spolupracujeme s olympijským výborem na prezentaci sportovních her na Lipně, pro Muzeum Čtyřlístek začínáme natáčet animovaný krátký příběh z prostředí Třeskopsk se stejným hereckým obsazením a po prázdninách se začne natáčet celovečerní film – Čtyřlístek na divokém západě.“

© Jaroslav Němeček. Licence Merchandising Prague

REDAKCE: Vladan Drvota, Zdeněk Brouček, Lukáš Kadeřábek a Tomáš Pilát / grafická úprava: Luděk Turek

KONTAKT: SUPRAPHON a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon

www.plus.google.com/+supraphon/

www.supraphon.cz